

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8929/2022
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владета Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Каитовић, адвокат из ..., ради предаје поседа и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 773/22 од 30.03.2022. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 773/22 од 30.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 773/22 од 30.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1230/2019 од 28.10.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе по поднеску тужиоца од 20.09.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу преда у државину северни део катастарске парцеле број ..., са обимом удела 5343/8343, у површини од 0.53.43 ha из Листа непокретности број 1 КО ..., у мерама и границама као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете у виду изгубљене добити, у периоду од 06.07.2012. године до 17.08.2021. године, због немогућности коришћења сувласничког удела на катастарској парцели број ... из Листа непокретности број 1 КО ..., у наведеним мерама и границама, исплати 1.121.820,00 динара са затезном каматом од 28.10.2021. године као дана пресуђења, до исплате, док је захтев тужиоца за исплату затезне камате за период почев од 17.08.2021. године до 28.10.2021. године одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка тужиоцу накнади 273.034,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног па до траженог износа од 553.693,00 динара, за износ од 280.650,00 динара захтев тужиоца одбијен. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог да се обавезе тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка накнади 185.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 773/22 од 30.03.2022. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, делимично одбијена, а жалба туженог одбијена,

па је првостепена пресуда преиначена у делу о парничним трошковима тако што је обавезан тужени да тужиоцу уместо износа од 273.034,00 динара исплати 287.284,00 динара, а потврђена у преосталом обавезујућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о парничним трошковима. Решено је да свака странка сноси своје трошкове поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ст.1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је предаја у државину северног дела катастарске парцеле број ..., са обимом удела 5343/8343, у површини од 0.53.43ha из Листа непокретности број 1 КО ... и обавезивање туженог да тужиоцу накнади штету у виду изгубљене добити због немогућности коришћења сувласничког удела на наведеној катастарској парцели у периоду од 06.07.2012. године до 17.08.2021. године. Нижестепени судови су одлучили усвајањем тужбеног захтева тужиоца, изузев у делу за затезну камату на досуђени износ накнаде штете за период пре пресуђења, у ком делу је исти одбијен. О наведеном праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба Закона о основама својинскоправних односа, код утврђеног да је 08.04.2009. године, на предлог тужиоца, Општински суд у Лозници донео решење којим је дозволио принудно извршење, ради намирања тужиочевог потраживања по правноснажној пресуди Општинског суда у Лозници П 968/2008 од 01.10.2008. године, а у оквиру ког извршног поступка је тужиоцу, као извршном повериоцу, решењем од 06.07.2012. године досуђена у својину и државину спорна непокретност, те да се тужилац уписао као власник ове непокретности у јавној евиденцији непокретности, док је правноснажном пресудом Основног суда у Лозници П 1464/12 од 03.02.2015. године одбијен тужбени захтев овде туженог, према овде тужиоцу, за утврђење права својине на спорној непокретности и предају поседа парцеле, а тужени је у својству осумњиченог у поступку кривичног гоњења, пред надлежним јавним тужиоцем, по одредбама члана 283. став 1. Законика о кривичном поступку, признао кривицу за противправно коришћење спорне парцеле уплатом новчаног износа у корист Владе РС.

Тужилац у ревизији указује на чињенична и правна питања конкретног спора. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. По оцени Врховног суда, правна питања која тужилац поставља у

ревизији нису питања од општег интереса, нити су питања која су од значаја за равноправност грађана, а не постоји ни потреба за новим тумачењем права у погледу одговорности туженог, па како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради предаје поседа и накнаде штете тужилац је поднео 04.04.2016. године, а вредност предмета спора је 1.121.820,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић